

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/77/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413212014
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1413212014.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobkyne: M. Y., T.. XX.X.XXXX, H. H. X, XXX XX H., zastúpená: JUDr. Pavel Labáth, advokát, Holíčska 13, 851 05 Bratislava, proti žalovanému: Karloveská realizačná spoločnosť, s.r.o., so sídlom Matejkova 20, 841 05 Bratislava, IČO: 35 696 583, zastúpený: JUDr. Anna Dugová advokátka so sídlom Lazaretská 4, 811 08 Bratislava, za účasti intervenienta: Union poisťovňa, a.s., Bajkalská 29/A, 813 60 Bratislava, o zaplatenie 6.715,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 10.11.2016, č.k. 5C/119/2013-208 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia 6.715,39 eur s prísl. z titulu náhrady škody na zdraví v dôsledku úrazu, ktorý utrpela 16.2.2011 cca. o 6,10 min. pri ceste do zamestnania pádom na zľadovatenom, neupravenom a neposypanom chodníku. Žalovanému súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, intervenientovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2/ Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním skutkovo zistil, že dňa 16. 2. 2011 cca o 6:10 hod. žalobkyňa pri ceste do zamestnania spadla na zľadovatenom chodníku pred domom na N. O.. Č.. X D. H.. Pri páde utrpela zlomeninu distálnej diafýzy fibuly s dislokáciou o viac ako polovicu šírky kosti, fraktúru zadnej hradnej tíbie so zasahovaním na mediálny meleolus bez výraznejšej dislokácie. Počas hospitalizácie v dňoch 22. 11. - 25. 11. 2011 je bol extrahovaný OS materiál a následne bola prepustená do domácej starostlivosti. Úraz zanechal mierny perimaleolárny opuch chronického charakteru, obmedzenie obmedzenie všetkých exkurzií v talokrurálnom kĺbe o viac ako jednu tretinu v porovnaní so zdravou dolnou končatinou, najviac je obmedzená dorzálna flexia (extenzia), obmedzenie pohyblivosti bolo vyhodnotené ako stredne ťažké. Žalobkyňa absolvovala rehabilitáciu v od 4. 4. 2011 do 31. 5. 2011 a v období od 17. 1. 2012 do 17. 2. 2012. Bolesť žalobkyne následkom úrazu 15.08.2012 bolo ohodnotené na 165 bodov, sťaženie spoločenského uplatnenia na 160 bodov. Z potvrdení o dočasnej pracovnej neschopnosti a potvrdení o strate na zárobku počas PN súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa bola práceneschopná od 16. 2. 2011 do 30. 6. 2011 a od 22. 11. 2011 do 19. 2. 2012. Zo zmluvy o výkone správy č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorenej medzi vlastníkami bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na N. X na jednej strane a žalovaným na druhej strane, súd prvej inštancie ďalej zistil, že správu bytového domu na N. O. Č.. X. vykonáva žalovaný, pričom medzi jeho povinnosti patrí aj „zabezpečenie čistoty a schodnosti prístupových chodníkov k domu a stanovištiarom kontajnerov na domový odpad (Všeobecne záväzné nariadenia mestskej časti Karlova Ves, čl. II. bod 2 písm. b/ bod.8). Z informácie Slovenského meteorologického ústavu zo dňa 7. 8. 2013 o poveternostnej situácii pre

lokalitu N. O. D. H. z dňa 16. 2. 2011 súd prvej inštancie zistil, že v tento deň bolo zamračené, s výskytom mrznúceho mrholenia a mrznúceho dažďa, pričom na zemi sa tvorila slabá vrstva poľadovice.

3/ Za tohto skutkového stavu, odkazujúc na zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciach (§9 ods. 2, 3, § 9a ods. 3, 4), Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava - Karlova Ves č. 64/2001 zo dňa 24.4.2001, vyhlášku č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciach (§ 12 ods. 2 písm. c/, ods. 5, 6 písm. d/, f/) dospel súd prvej inštancie k záveru o nedôvodnosti žaloby. Ozrejmil, že pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva z ustanovení cestného zákona (§ 9 ods. 2, 3, § 9a ods. 3), ktorým mu bola v spojení s ust. § 6 ods. 13 všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava - Karlova Ves č. 64/2001 stanovená povinnosť v prípade, že napadne sneh v noci alebo sa v noci vytvorí námraza očistiť chodníky a posypať ich inertným materiálom najneskôr do 7,00 hod., pričom bezpečnú schodnosť chodníkov je potrebné zabezpečiť minimálne do 21,00 hod. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal tým, či v čase pádu žalobkyne išlo o závady v schodnosti chodníka, na ktorom k pádu došlo podľa ust. § 12 ods. 2 písm. c), § 12 ods. 5 vyhlášky č. 35/1984 Zb. alebo či v konkrétnom prípade došlo k poveternostným podmienkam, ktoré mohli podstatne zhoršiť alebo prerušiť zjazdnosť, prípadne schodnosť komunikácie podľa § 12 ods. 6 vyhlášky č. 35/1984 Zb. Z výpovede žalobkyne, ako aj zo správy Slovenského hydrometeorologického ústavu uzavrel, že v čase cca. o 6:10 hod. bola na chodníku pred bytovým domom na N. O.. Č.. X v dôsledku poveternostných podmienok situácia, ktorej následkom bol vznik súvislej poľadovice na chodníku; nejednalo sa teda o závalu v schodnosti podľa ust. § 12 ods. 2 písm. c) vyhlášky (ojedinelé miesto s poľadovicou, ktorá vznikla námrazou), ktorú by nemohla žalobkyňa predvídať. Podľa súdu prvej inštancie poveternostné podmienky spôsobili pre chodcu predvídateľný stav (žalobkyňa sama uviedla, že chodník bol zľadovatý celý, napriek tomu sa po ňom pohybovala), ktorý mohol spôsobiť podstatné zhoršenie schodnosti chodníka, prípadne prerušenie jeho schodnosti. S ohľadom na právnu povinnosť žalovaného v čase medzi 7,00 hod. a 21,00 hod. zabezpečovať schodnosť chodníkov príslušných k nehnuteľnosti, ktorej správu vykonáva a s ohľadom na čas pádu 6,10 hod. skonštatoval, že nedošlo k porušeniu právnej povinnosti žalovaného, a že situáciu, ktorá ráno 16.2.2011 nastala na chodníku pred domom na N. Č.. X, nemožno vyhodnotiť ako závalu v schodnosti chodníka (nejednalo sa o ojedinelé miesto s poľadovicou), ale išlo o stav, v ktorom bola schodnosť chodníka podstatne zhoršená, čo bolo možné predvídať, pohyb po chodníku z týchto dôvodov obmedziť, a ak to situácia vyžadovala, vôbec sa po ňom nepohybovať. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie uzavrel, že v prejednávanej veci nie je daná zodpovednosť žalovaného za škodu spôsobenú žalobkyňou pádom na chodníku pred bytovým domom, ktorého správu v tom čase vykonával a žalobu zamietol.

4/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne procesne úspešnému žalovanému priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100% s tým, že o výške trov si vyhradil rozhodnúť po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Procesne úspešnému intervenientovi právo na náhradu trov nepriznal, keďže na pojednávaní vyhlásil, že si trovy konania neuplatňuje.

5/ Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa a navrhla odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. Dôvodila, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Argumentovala tým, že súd prvej inštancie zamietol jej návrh na výsluch svedkov N. D. Z. I. Y., hoci ich prítomnosť na pojednávaní zabezpečila. Výsluchom týchto svedkov mal súd ozrejniť komplexne skutkový stav ohľadom schodnosti a technického stavu komunikácii v okolí domu, t.j. nielen inkriminovaného príslušného chodníka, na ktorom došlo k pádu, ale aj schodnosť ostatných komunikácii, nadväzujúcich na tento chodník, a to hlavne s poukazom na skutočnosť, že tieto komunikácie boli v oveľa lepšom technickom stave ako chodník, na ktorom došlo k pádu žalobkyne, a boli schodné. Odvolateľka namietala aj správnosť skutkového záveru súdu prvej inštancie, že sa v prejednávanej veci nejedná o závady v schodnosti chodníka, pretože chodník bol zľadovatý celý a nielen miestami, keď tento názor prezentoval ako rozhodný pre svoj záver o nedôvodnosti žaloby. Tento skutkový záver považuje za nelogický, nesprávny a nezákonný. Podľa odvolateľky súd prvej inštancie vec aj nesprávne právne posúdil, keď na prejednávanej veci aplikoval irelevantné ust. § 12 ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 35/1984 Zb., pretože celé ust. § 12 ods. 2 predmetnej vyhlášky sa vzťahuje na vodičov motorových a nemotorových vozidiel (nie chodcov), pričom § 12 ods. 2 písm. c) hovorí o vozovke, nie chodníku. Namietala tiež, že súd prvej inštancie na str. 5 rozsudku síce odkázal aj ust. § 12 ods. 5 vyhlášky, ktoré je aplikovateľné

práve na tento prípad, ale paradoxne o toto ustanovenie svoj právny záver neoprel. Žalobkyňa rovnako nesúhlasila ani so záverom súdu prvej inštancie, ktorý na podklade §6 ods. 13 VZN mestskej časti Bratislava- Karlova Ves č. 64/2001 zo dňa 24.4.2001 uzavrel, že bezpečnú schodnosť treba zabezpečiť medzi 7.00 a 21.00 hod.; má za to, že všeobecne záväzné nariadenie je v tejto časti v rozpore s Ústavou SR, ako aj zákonom č. 135/1991 Zb. o pozemných komunikáciách (§ 9 ods. 2, 3). V tejto súvislosti poukázala na obdobné všeobecne záväzné nariadenia iných mestských častí Bratislavy (Devín, Dúbravka, Lamač, Podunajské Biskupice, Rusovce, Ružinov, Vajnory, Záhorská Bystrica), ktoré stanovili povinnosť čistiť chodníky v zimnom období od snehu a námrazy podľa potreby, aj viac krát za deň, v celej šírke, čo možno považovať za rovnocenný a nekolízny ekvivalent povinností uvedených v cestnom zákone. Odvolateľka ďalej poukázala na správu Slovenského hydrometeorologického ústavu, ktorá je obsahom spisu, a v ktorej sa uvádza: „Dňa 16.2.2011 od polnoci do 06:00 hod. bolo v Bratislave na N. ulici zamračené, s výskytom občasného slabého mrznúceho mrholenia a mrznúceho dažďa...“ . Z uvedeného listinného dôkazu podľa nej vyplýva, že k vytváraniu námrazy a poľadovice nedošlo náhle, ale postupne, permanentne už od polnoci, takže za použitia ust. § 9 ods. 2 cestného zákona, podľa ktorého závady v schodnosti chodníkov priľahlých k nehnuteľnosti sú správcovia povinní odstraňovať bez prieťahov, došlo k porušeniu zákona a žalovaný mal dostatok časti na odstránenie závad v schodnosti, napriek tomu ich v inkriminovaný deň neodstránil ani po 8.00 hod. Dôvodila aj tým, že do spisu založila správu z referátu krízového riadenia magistrátu hl. mesta Bratislavy, ktorá potvrdila, že na deň 16.2.2011 nebola hlásená žiadna výstraha ani kalamitný stupeň ohľadom počasia. Z uvedeného podľa odvolateľky vyplýva, že neexistoval žiadny liberačný dôvod pre nesplnenie povinnosti žalovaného odstrániť závady v schodnosti chodníka. Súd prvej inštancie sa pri posudzovaní povinnosti žalovaného zabezpečovať schodnosť chodníka vo vzťahu k času pádu situáciou a skutkovými okolnosťami vôbec nezaoberal a nehodnotil ich. Nevyhodnotil ani pre vec významnú skutočnosť, že podstatná časť zamestnaných občanov chodí do práce na 6.00 hod. a 7.00 hod., čo znamená, že z domu odchádzajú už pred 6.00 hod. a je tu spoločenský záujem a potreba, aby títo občania mali garantovanú bezpečnú, schodnú cestu do práce. Z uvedených dôvodov je ust. § 6 ods. 13 VZN mestskej časti Bratislava- Karlova Ves č. 64/2001 nielen v rozpore so zákonom, ale aj dobrými mravmi a záujmami a potrebami spoločnosti.

6/ Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Má za to, že prvostupňový súd vec riadne prejednal, vykonal potrebné dokazovanie a ustálil dôvody, pre ktoré žalobu zamietol. Na margo odvolacej argumentácie žalobkyne poukázal na (vo vyjadrení bližšie nešpecifikovanú) súdnu prax, podľa ktorej sa chodci musia v zime prispôbiť počasiu a brať do úvahy stav chodníkov, s výnimkou keď závady v schodnosti nemohli predpokladať a prispôbiť sa im. Žalovaný poukázal na ust. § 415 Obč. zák., podľa ktorého je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, prírode a životnom prostredí, z čoho vyplýva, že aj žalobkyňa má zo zákona prevenčnú povinnosť, ktorú porušila. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na výsluch žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 26.5.2016. Dodal, že primerane vyspelý rozumovo vyspelý, obozretný dospelý človek musí skúsenostne vedieť, že v prípade námrazy, poľadovice je chôdza po tráve bezpečnejšia ako po zľadovatenom chodníku, pretože v tráve sa noha zaborí a nájde oporu a nešmykne sa tak, ako na súvisle zľadovatenom pevnom povrchu, ktorým je chodník. Pokiaľ ide o VZN mestskej časti Bratislava - Karlova Ves č. 64/2001 uviedol, že toto bolo počas pádu žalobkyne v platnosti počas a bolo záväzné pre všetky subjekty. Žalobkyňa mala mať o ňom vedomosť, a teda mala vedieť, že pokiaľ v zimnom období (16.2.2011) odchádzala z bytového domu pred 7. hodinou rannou, že zimná údržba v podobe očistenia a posypania komunikácii inertnými materiálom prebieha najneskôr do 7. hodiny rannej a teda, mala a mohla vedieť, že vzhľadom na čas 6.10 hod., keď opúšťala dom, ako aj vzhľadom na poveternostné podmienky, ktoré, ako vyplynulo z jej výsluchu aj vnímala, chodník nemusí byť schodný. Napriek uvedenému sa po chodníku pohybovala a neprispôsobila svoje správanie podmienkam osobitnej opatrnosti, ktoré sa v takomto prípade od každého chodca v súlade so zákonom vyžaduje.

7/ Žalobkyňa v odvolacej replike zotrvala na svojej odvolacej argumentácii. Akcentovala, že v prípade chodníka, na ktorom došlo k pádu sa jedná o priľahlý chodník k nehnuteľnosti, zľadovatený bol aj druhý priľahlý chodník k nehnuteľnosti, a na to aby sa dostala na hlavný chodník, musela najprv prejsť po priľahlom chodníku, vedúcom popri dome. Na hlavné chodníky (o ktorých v odvolaní uvádza, že boli v lepšom stave) sa však mohla dostať len po priľahlých chodníkoch. Pokiaľ ide o žalovaným tvrdené porušenie zákonnej prevenčnej povinnosti uviedla, že v deň nehody mala obutú topánku bez podpätku, napriek tomu došlo k pádu a poškodeniu zdravia. Má za to, že ani pri zvýšenej opatrnosti nedokázala

pádu na zľadovatenom a neupravenom chodníku zabrániť a jediným dôvodom pádu bol neupravený chodník a s tým súvisiace porušenie zákonnej povinnosti žalovaného.

8/ Žalovaný v odvolacej duplike nad rámec svojho pôvodného vyjadrenia vyslovil názor, že ust. § 9 ods. 2 zákona č. 135/1991 Zb. je v rozpore s Ústavou SR tým, že zakladá nerovnosť obsahu vlastníckeho práva; keď jedným vlastníkom príľahlej nehnuteľnosti ukladá povinnosť na vlastné náklady sa ustanoveným spôsobom starať o nehnuteľnosť (chodník), ktorej vlastníkom je obec.

9/ Intervenient sa v plnom rozsahu stotožnil s vyjadreniami žalovaného a navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil.

10/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

11/ Podľa súdu prvej inštancie nebolo v konaní sporné že dňa 16.2.2011 cca. o 6,10 hod. utrpela žalobkyňa úraz na chodníku pred bytovým domom na N. O. Č.. X v Bratislave, v dôsledku ktorého si v konaní uplatňuje voči žalovanému ako správcovi bytového domu náhradu škody. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaným subjektom, čo vyvodil z ust. § 9 ods. 2, § a § 9a ods. 4 cestného zákona a z príslušnej zmluvy o výkone správy uzatvorenej medzi žalovaným a vlastními bytového domu. S týmto právnym záverom sa stotožňuje aj odvolací súd. V tomto smere je potrebné podporne poukázať aj na ust. § 6 ods. 2 písm. a/ zákona č. 182/1993 Z.z. v znení účinnom ku dňu 16.2.2011, podľa ktorého je správou domu obstarávanie služieb a tovaru, ktorým správca zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome prevádzku, údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príľahlého pozemku a príslušenstva. Pasívne vecne legitimovaným subjektom je v prejednávanej veci osoba zodpovedná za zjazdnosť - schodnosť, pričom jeho pasívnu legitímáciu upravuje ust. § 9 zákona č. 135/1961 Zb., ktoré vo vzťahu k tej - ktorej komunikácii určovalo, kto je povinný zabezpečiť zjazdnosť (schodnosť) danej komunikácie. Širším výkladom ust. § 9 ods. 2 cestného zákona možno uzavrieť, že správca bytového domu ako reprezentant vlastníkov bytového domu je pasívne vecne legitimovaným subjektom (jeho vecná legitímácia vyplýva aj z vyššie cit. ust. § 6 ods. 2 písm. a/ zákona č. 182/1993 Z.z., keď prostredníctvom inštitútu správy dochádza k prenosu kompetencií, teda aj povinností, na subjekt, ktorý vykonáva správu), pričom jeho zodpovednosť (ide o objektívnu zodpovednosť) je viazaná na schodnosť príľahlých chodníkov, ak tieto chodníky boli znečistené, resp. sa na nich nachádzala poľadovica alebo sneh. Odvolací súd dodáva, že tento právny stav pretrvával až do prijatia novely zákona č. 135/1961 Zb. - jedná sa o zákon č. 106/2018 Z.z., tzv. „chodníková novela“.

12/ Súd prvej inštancie však ďalej uzavrel, že žalovaný za vzniknutú škodu nezodpovedá, keďže ku škode došlo o 6,10 hod., pričom právnou povinnosť očistiť chodník od námrazy mal žalovaný v čase od 7,00 hod. do 21,00 hod., čo vyplýva z ust. § 6 ods. 13 Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava - Karlova Ves č. 64/2001. Uviedol tiež, že z výpovede žalobkyne, ako aj zo správy SHMÚ bola na chodníku pred bytovým domom na N. O. Č.. X v dôsledku poveternostných podmienok situácia, ktorej následkom bol vznik súvislej poľadovice na chodníku, nejednalo sa teda o závalu v schodnosti chodníka predpokladanú ust. § 12 ods. 2 písm. c/ vyhlášky (nejednalo sa o ojedinelé miesto s poľadovicou), ale išlo o stav, v ktorom bola schodnosť chodníka podstatne zhoršená, prípadne prerušená, čo bolo možné predvídať, a preto bolo potrebné pohyb po chodníku obmedziť, prípadne sa vôbec po ňom nepohybovať. Odvolací súd je však názoru, že takéto závery súdu prvej inštancie nie sú správne.

13/ Podľa § 9a ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. v znení účinnom ku dňu 16.2.2011 (ďalej len „cestný zákon“) vlastníci, správcovia alebo užívatelia nehnuteľnosti, ktoré v zastavanom území hraničia s cestou alebo miestnou komunikáciou, zodpovedajú za škody, ktorých príčinou boli závady v schodnosti na príľahlých chodníkoch, ktoré vznikli znečistením, poľadovicou alebo snehom a neboli bez prietahov odstránené.

Podľa § 12 ods. 5 vyhlášky č. 35/1984 Zb. v znení účinnom ku dňu 16.2.2011 „závadami v schodnosti chodníkov, miestnych komunikácií určených výhradne pre chodcov sú závady obdobné, závadám v zjazdnosti, pokiaľ tieto závady neumožňujú bezpečnú chôdzu ani pri zvýšenej opatrnosti chodcov“.

Podľa § 12 ods. 6 vyhlášky „poveternostnými podmienkami, ktoré môžu podstatne zhoršiť alebo prerušiť zjazdnosť, prípadne schodnosť komunikácie sú najmä: a/ fujavice a intenzívne dlhodobé sneženie; b/ víchrice a mimoriadne vodné zrážky; c/ povodne a privalové vody pri intenzívnych a dlhodobých vodných zrážkach, d/ vznik súvislej poľadovice pri poklese teploty a pri vyššej vlhkosti vzduchu, e/ hmly a odmäky, f/mrznúci dážď a mrholenie.

14/ Právna úprava v ust. § 9a ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. stanovila, že ak nehnuteľnosti, ktoré sú v súvisle zastavanom území a hraničiace s cestou alebo miestnou komunikáciou, prichádza do úvahy aj zodpovednosť vlastníkov, správcov alebo užívateľov nehnuteľnosti, ak príčinou škody boli závady v schodnosti na príľahlých chodníkoch, ktoré vznikli znečistením, poľadovicou alebo snehom a neboli bez prieťahov odstránené. Aplikčná prax považuje za odstránenie závady stav, ak je závada odstránená v čase, keď začína bežná prevádzka na chodníku. Čistenie chodníka je vykonané včas vtedy, ak bol chodník očistený už v čase, keď v mieste začína denný život a frekvencia (viď 3Cz 43/1998, R 26/1969). Táto podstatná okolnosť však nie je viazaná na všeobecne záväzné nariadenie obce, ale vyplýva priamo zo zákona a z aplikčnej praxe všeobecných súdov. Obce totiž boli ust. § 9 ods. 3 cestného zákona zmocnené len na úpravu rozsahu povinností uvedených v ods. 2 cestného zákona (nie na zúženie rozsahu povinností), a preto okolnosť že všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Karlova Ves stanovilo povinným subjektom právnu povinnosť očistiť chodníky čase od 7,00 hod., pričom ku škodovej udalosti došlo o 6,10 hod. nemôže byť relevantným liberačným dôvodom na zbavenia sa prípadnej zodpovednosti žalovaného za škodu. Povinný subjekt sa však môže svojej objektívnej zodpovednosti zbaviť ak preukáže, že nebolo v medziach možností takéto závady odstrániť a ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť.

15/ Predpokladom zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla užívaním chodníka je teda (okrem vzniku škody) aj existencia príčinnej súvislosti medzi škodou a závadou v schodnosti príľahlého chodníka (v konaní preukazuje poškodený) a skutočnosť, že nebolo v medziach možností povinného subjektu závalu bez prieťahov odstrániť (túto okolnosť v konaní preukazujú vlastníci nehnuteľnosti, resp. správca bytového domu). Od užívateľov miestnych komunikácií možno ťažko rozumne požadovať, aby za účelom eliminácie rizika pošmyknutia na zasneženom, či zamrznutom chodníku neopúšťali svoje obydlie, kým sa nezlepšia poveternostné podmienky. Z ust. § 9 ods. 2 vety druhej a § 9a ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. totiž vyplývajú základné predpoklady pre zodpovednosť vlastníka nehnuteľnosti/správca bytového domu za závady v schodnosti na príľahlých chodníkoch. Vlastník nehnuteľnosti/správca má povinnosť odstraňovať závady v schodnosti na chodníku, ktorý prilieha k jeho nehnuteľnosti, ak sa táto nehnuteľnosť nachádza v zastavanom území a hraničí s cestou alebo miestnou komunikáciou. Do úvahy možno vziať len okolnosť, že v rozsahu v akom sa poškodený podieľal na spôsobení škody, nie je daná zodpovednosť toho, kto za škodu zodpovedá, pretože rovnako ako u škodcu je potrebné aj u poškodeného zohľadňovať len také konanie, ktoré spĺňa všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, t.j. musí byť preukázané, že porušenie poškodeného bolo príčinou, resp. jednou z príčin vzniku škody (viď rozhodnutie NS ČR sp. zn. 25Cdo 2233/1999).

16/ Z uvedeného je teda zrejmé, že skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje zamietajúce rozhodnutie, nie sú správne a preto odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b), c) C.s.p.) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

17/ Súd prvej inštancie po vrátení spisového materiálu predmetnú sporovú vec opätovne prejedná a zohľadniac vyslovený právny názor odvolacieho súdu vo veci rozhodne; svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

18/ O náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

19/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).